

politiet eller lignende offentlige myndigheder. Der pålægges ikke herved befordreren nogen forpligtelse eller noget ansvar. Hvis det f.eks. kræves af sundhedsmyndighederne, kan befordreren forlange, at afsender udsteder et dokument, hvori godsets art oplyses. Opfylder afsender ikke sin forpligtelse, eller er oplysningerne mangelfulde, kan konsekvensen derfor blive, at godset ikke medtages eller kommer frem.

Til § 97 (Montreal-konventionens art. 5)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 97.

Til § 98 (Montreal-konventionens art. 9)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 98.

Til § 99 (Montreal-konventionens art. 10)

Bestemmelserne i forslaget til § 99 svarer til de gældende bestemmelser. Der er i stk. 1 indsat et nyt 3. pkt., der præciserer, at afsenders ansvar ikke ophører, selvom den, der har handlet på afsenderens vegne, også er agent for befordreren.

Til § 100 (Montreal-konventionens art. 11)

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende § 100.

Til § 101 (Montreal-konventionens art. 12)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 101.

Til § 102 (Montreal-konventionens art. 13, stk. 1 og 2)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 102.

Til § 103 (Montreal-konventionens art. 13, stk. 3)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 103.

Til § 104 (Montreal-konventionens art. 15, stk. 2)

Bestemmelsen svarer til den gældende § 104.

Til § 105 (Montreal-konventionens art. 16)

Bestemmelsen svarer med redaktionelle ændringer til den gældende § 105.

Til § 106 (Montreal-konventionens art. 17, stk. 1)

Med forslaget til § 106 ændres udtrykket »personskade« til »dræbt eller lider skade på legeme eller helbred«, og udtrykket »begivenhed« ændres til »ulykke«. Endvidere udgår 3. pkt., hvoraf det fremgår, at befordreren ikke er ansvarlig for skade, som udelukkende skyldes passagerens helbredstilstand.

Bestemmelsen er med det ændrede ordvalg justeret i overensstemmelse med Montreal-konventionen. Der

er ikke med forslaget tilsigtet nogen ændring af den gældende retstilstand.

Til § 107 (Montreal-konventionens art. 17, stk. 2 og 3)

Det er med forslaget til § 107, stk. 1 og 2, præciseret, at bestemmelsen gælder for rejsegods, der er indskrevet hos befordreren med henblik på lufttransport.

Ved rejsegods forstås både indskrevet rejsegods og håndbagage samt andre genstande, som passageren selv medtager under befordringen eller bærer på sig, som f.eks. tøj, briller, mobiltelefon og armbåndsur.

Efter forslaget til § 107, stk. 3, er befordreren ansvarlig for, at en passagers håndbagage og andre genstande, som passageren selv medtager under flyvningen eller bærer på sig, jf. ovenfor, går tabt eller beskadiges ombord i et luftfartøj, ændret fra et objektivt ansvar til et ansvar efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Det vil sige, at befordreren kun er ansvarlig, hvis denne eller dennes ansatte eller agenter har handlet forsættelig eller uagtsomt.

Endvidere er der i forslaget indsat et nyt stk. 4, der angiver fra hvilket tidspunkt en passager kan gøre sine rettigheder efter befordringsaftalen gældende, hvis det indskrevne rejsegods ikke er kommet frem.

Til § 108 (Montreal-konventionens art. 18)

Der er med forslaget til § 108, stk. 1, tale om en præcisering af den gældende retstilstand, hvorefter befordreren ansvar for skade på gods i forbindelse med luftbefordring omfatter det tidsrum, godset er i befordreren varetægt. Det er i den forbindelse ikke afgørende, om godset befinder sig på eller uden for lufthavnsområdet.

Efter forslaget til § 108, stk. 2, er befordreren fri for ansvar, i det omfang skaden på godset udelukkende skyldes nogen af de fire i bestemmelsen opregnede årsager. Skyldes skaden f.eks. kun delvis godsets egen beskaffenhed eller fejl heri, nedsættes befordreren ansvar tilsvarende.

Bestemmelsen i forslaget til § 108, stk. 3, svarer til den gældende § 108, stk. 3.

Endvidere er der i forslaget indsat et nyt stk. 4, der fastslår, at bestemmelserne i kapitel 9 finder anvendelse, hvis befordreren, uden at afsenderen samtykker heri, helt eller delvis udskifter den aftalte lufttransport med en anden transportform, f.eks. hvor befordreren, uden at indhente samtykke fra afsender, sender godset med skib fra Oslo til København, i stedet for - som aftalt i befordringsaftalen - med fly.

Bestemmelsen udelukker ikke, at afsender - såfremt afsender måtte ønske dette - kan påberåbe sig andre erstatningsregler, der måtte give den pågælden-